

Ocena związku pomiędzy ekspresją antygenu CD69 na powierzchni limfocytów T i B krwi obwodowej i szpiku kostnego osób chorych na przewlekłą białaczkę limfocytową a wybranymi czynnikami prognostycznymi

Agnieszka Grafka¹, Ewelina Grywalska^{2, 3}, Jacek Roliński^{2, 3}, Elżbieta Starosławska⁴

¹Medyczne Laboratorium Diagnostyczne, Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. św. Jana z Dukli w Lublinie

²Oddział Immunologii Klinicznej, Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. św. Jana z Dukli w Lublinie

³Katedra i Zakład Immunologii Klinicznej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie

⁴Oddział Onkologii Klinicznej, Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. św. Jana z Dukli w Lublinie

Streszczenie

Wstęp. Przewlekła białaczka limfocytowa (CLL, chronic lymphocytic leukemia) to monoklonalna limfocytoza B-komórkowa najczęściej rozpoznawana u dorosłych. Powszechnie znanymi czynnikami rokowniczymi tej białaczki są: między innymi stadium zaawansowania klinicznego według skali Raii lub Bineta, czas podwojenia limfocytozy (LDT), poziom kinazy tymidynowej oraz $\beta 2$ -mikroglobuliny. Nadal poszukuje się nowych markerów prognostycznych CLL.

Celem pracy była ocena odsetka i bezwzględnej liczby aktywowanych limfocytów B i T krwi obwodowej i szpiku kostnego chorych na CLL oraz ocena korelacji między limfocytami z ekspresją markera CD69 a wybranymi czynnikami prognostycznymi CLL.

Materiał i metody. Badaniami objęto 150 osób. Grupę badaną stanowiło 120 nieleczonych chorych na CLL, natomiast grupę kontrolną — 30 zdrowych osób. Od pacjentów z grupy kontrolnej pobrano krew obwodową w celu oceny immunofenotypu limfocytów. Rozpoznanie pacjentów z CLL ustalono na podstawie badania klinicznego, oceny morfologii i immunofenotypu limfocytów krwi obwodowej oraz badania szpiku kostnego. Komórki mononuklearne izolowano z krwi oraz szpiku w celu oceny immunofenotypu metodą cytometryczną.

Wyniki. Osoby chore na CLL charakteryzowały się wyższą niż osoby zdrowe liczbą bezwzględną limfocytów B oraz T z ekspresją antygenu CD69. Na podstawie oceny odsetka komórek B CD19+ krwi obwodowej oraz szpiku z ekspresją wczesnego markera aktywacji CD69 wykazano związek ze stadium według Raii. Wykazano również istnienie ujemnej korelacji pomiędzy odsetkiem limfocytów T CD3+CD69+ krwi obwodowej a czasem podwojenia limfocytozy. U chorych, u których doszło do podwojenia limfocytozy, stwierdzono wyższy odsetek limfocytów T CD3+CD69+. Wykazano, że u osób, u których z uwagi na szybką progresję choroby wdrożono leczenie, pojawił się większy odsetek limfocytów B CD19+CD69+ niż u osób nieleczonych.

Adres do korespondencji: dr n. med. Agnieszka Grafka, Medyczne Laboratorium Diagnostyczne Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. św. Jana z Dukli, ul. dr K. Jaczewskiego 7, 20–090 Lublin, tel.: +48 81 7477511, e-mail: grafkaagnieszka@yahoo.com

Wnioski. *Ocena liczby limfocytów T oraz B z ekspresją antygeny CD69 stanowi cenne uzupełnienie diagnostyki cytometrycznej CLL. Oprócz znanych czynników prognostycznych u chorych należy zlecać ocenę liczby aktywowanych limfocytów, uzyskując w ten sposób pełniejszy obraz kliniczny pacjenta.*

Słowa kluczowe: przewlekła białaczka limfocytowa, antygen CD69, czynniki rokownicze

J. Transf. Med. 2019; 12: 124–125

Konflikt interesów

Nie zgłoszono konfliktu interesów.